

Projekt

Projekt uchwały Nr 238/17

Data rej. w BRM 08.08.2017

Data skier. do Komisji 08.08.2017

Spodziewany termin sesji: wrzesień 2017

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2017 r.

w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2017 r., poz. 1257 t.j.) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za zasadną skargę Pana [redacted] zam. w Szczecinie przy ul. [redacted] na działanie Prezydenta Miasta w zakresie nałożenia opłaty dodatkowej za postój w Strefie Płatnego Parkowania.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 maja 2017 roku Pan [redacted] zam. w Szczecinie przy ul. [redacted] złożył skargę na działalność Prezydenta Miasta Szczecin w zakresie nałożenia opłaty dodatkowej za postój na ulicy Śniadeckich w obszarze strefy płatnego parkowania.

Skarżący nie zgodził się z otrzymanym upomnieniem nr L 514818 z dnia 20.03.2017r., wzywającym do uregulowania należności pieniężnej z tytułu nieopłaconego postoju w SPP. Uzasadnił, że nałożenie tej opłaty jest sprzeczne z art. 13 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. 2016 poz. 1440 z późn. zm), gdyż zaparkowany przez niego pojazd nie znajdował się w „wyznaczonym miejscu” w rozumieniu przepisów ww. ustawy. Na potwierdzenie swoich racji Skarżący przedstawił dokumentację fotograficzną zaparkowanego pojazdu, wskazując tym samym, że w chwili postoju przy ulicy Śniadeckich nie było tam oznakowań poziomych, jak i znaku informującego o płatnym parkingu przy tej drodze.

W wyjaśnieniu do skargi, zawartym w piśmie z dnia 14 czerwca 2017 r. Prezydent Miasta podał, że podstawą normatywną do ponoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest art. 13 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. 2015 poz. 460 z późn. zm). Przepis ten stanowi, że korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. W rozumieniu zapisów tej ustawy uznano, że poprzez wyznaczenie strefy płatnego parkowania znakami D-44 „strefa płatnego parkowania” wjazd do strefy i D-45 ”koniec strefy płatnego parkowania” spełniono wymagania określone ustawą. Zgodnie z art.13 ust.1 wyżej przywołanej ustawy korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Zdaniem Prezydenta taki zapis ustawy wskazuje cały pas drogowy jako miejsce, w którym kierowcy są obowiązani do wnoszenia opłat pomiędzy znakami D-44 i D-45. W jego ocenie bezsporne jest, iż ustawa nakłada obowiązek wnoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych, nie wyłączając ich części w których parkowanie nie jest dozwolone w świetle przepisów z dnia 20.06.1997 roku Prawo o Ruchu drogowym (Dz. U. 2012 r., poz. 1137). Obowiązek oznaczania w określony sposób miejsc dla postoju pojazdów nie wyłącza możliwości poboru opłaty za postój w innych, nie wyznaczonych miejscach pasa drogi publicznej strefy płatnego parkowania. Dodatkowe wyjaśnienia do skargi przedstawił Prezes Spółki Nieruchomości i Opłaty Lokalne Sp. z o.o. W jego ocenie o rozstrzygnięciu spraw, czy opłata dodatkowa została nałożona w sposób zasadny czy też nie, powinny decydować organy: Samorządowe Kolegium Odwoławcze, następnie Wojewódzki Sąd Administracyjny i w konsekwencji Naczelny Sąd Administracyjny. Zwrócił uwagę, że ze względu na rozbieżności

interpretacyjne i orzecznicze dot. oznakowania stref płatnego parkowania, Prezes NSA postanowił o zwołaniu składu siedmiu sędziów NSA, który ma przesądzić, czy opłaty mają być pobierane tylko za postój w wyznaczonych miejscach, czy także poza nimi, jedynie w granicach strefy.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego na posiedzeniu 04 lipca 2017r. Komisja Gospodarki Komunalnej, Rewitalizacji i Ochrony Środowiska RM nie przyjęła ww. wyjaśnień. Za przeważający i uzasadniony zarzut skargi Komisja uznała naruszenie przepisów art. 13b ust 1 w związku z art. 13b ust 6 pkt 1 ustawy o drogach publicznych poprzez przyjęcie, że w strefie płatnego parkowania opłaty za parkowanie można pobierać na całym wydzielonym obszarze strefy, a nie w wyznaczonych miejscach. Komisja podzielając orzeczenie z dnia 21.06.2016 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego (II GSK 233/15 – Wyrok NSA) stwierdziła, że cała strefa płatnego parkowania nie może być uznana za „miejsce wyznaczone” w rozumieniu przepisu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych. Oprócz tego, że granice SPP wyznaczają znaki drogowe pionowe D-44 (początek strefy) i znak D-45 (koniec strefy) zastosowane winno być także oznakowanie poziome w postaci wyrysowanych linii dla każdego miejsca postojowego w strefie.

Po analizie złożonej skargi i przedstawionych wyjaśnieniach skargę należy uznać za uzasadnioną.

Przewodniczący Komisji ds.
Gospodarki Komunalnej,
Rewitalizacji i Ochrony Środowiska
Rady Miasta

Marek Duklanowski